

ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬೇಕಿದೆ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರತಿಕಾಯಗಳೆ ಲಸಿಕೆ

ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸುವುದು ಆಯಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಗಂಡಸರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಪುರುಷ ಅಹಂಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರತಿಕಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ 'ನೈತಿಕ ಲಸಿಕೆ'ಗೆ ಪುರುಷಸಮಾಜ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಶ್ವರ್

ಕೊರೋನಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಉದ್ದೇಶದ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಲಸಿಕಾ ಅಭಿಯಾನ'ದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಪುರುಷರು ಲಸಿಕೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಚ್ಚರಿಪಡುವ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ. ಭೂ ಹಗರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ರೋಹಿಣಿ ಸಿಂಧೂರಿ ಮಾಡಿರುವ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ, 'ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಆರೋಪ ಸಾಬೀತಾಗದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ರೋಹಿಣಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಐಎಎಸ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿ' ಎಂದು ಶಾಸಕ ಸಾ.ರಾ. ಮಹೇಶ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಮಹಿಳಾ ಆಯೋಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆ ಮೀನಾಕುಮಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೊರೋನಾ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದೇಕೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರದಂತೆ ನೋಡಬಹುದು. ಲಸಿಕಾ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಹೇಶ್ ಮತ್ತು ಮೀನಾಕುಮಾರಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಮನೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ಬಯಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಲಾಯಕ್ಕು ಎನ್ನುವ ಪುರುಷ ಠೇಂಕಾರ ಹಾಗೂ ಆ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರೂ ಇಂಬುನೀಡುತ್ತಿರುವುದು 'ಲಸಿಕೆಯ ರಾಜಕಾರಣ'ದಲ್ಲೂ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಬಾರದು ಎಂದಮೇಲೆ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಮಾಸಿಕ ಋತುಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ವೈತರಿಕ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಶಕ್ತಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವದಂತಿಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವದಂತಿಗಳು ಹರಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ, ಈ ವದಂತಿಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಪಾತ್ರವೇನು ಹಾಗೂ ಊಹಾಪೋಹಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇನು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯಲು ಮುಂದಾಗದ ಮಹಿಳೆಯರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರಲ್ಲ. ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿ ದೆಹಲಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಮಹಾನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆದವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಹಿಳೆಯರು ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಬದಲಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಗಂಡಸರಂತೆ ಬಹುತೇಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರಾಣಿವಸ್ತುಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಜೀವನವಶ್ಯಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಪುರುಷರಷ್ಟೇ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಕೊರೋನಾ ವೈರಾಣು ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಅಪಾಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಗೆ ಲಿಂಗಭೇದ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಲಸಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿಯುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಲಸಿಕಾನೀತಿಯ ಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೊನೆಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳು ಕಣ್ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಲಸಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿಲ್ಲ. ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆರೋಗ್ಯಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಲಸಿಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ. ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಲಸಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ದೂರವೃತ್ತಿಯು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡಸರು ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯುವುದು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವೆನ್ನಿಸಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಲಸಿಕೆಯ ಸುರಕ್ಷತಾವಲಯದಲ್ಲಿ ತರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಲಸಿಕಾನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರಿಗೆ, ಅವರು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಲಸಿಕೆ ಪಡೆಯುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಮನೆಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಲಸಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಜಾಗೃತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸುವುದು ಆಯಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಗಂಡಸರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಸಿಕೆ ಹಾಕಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಪುರುಷ ಅಹಂಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರತಿಕಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ 'ನೈತಿಕ ಲಸಿಕೆ'ಗೆ ಪುರುಷಸಮಾಜ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.